„Cupa României" la oină

ÎN „ZONA" DE LA CURTEA DE ARGEȘ — JOCURI FRUMOASE

Cinci orașe din provincie au găzduit, sîmbătă și duminica trecută, întrecerile zonale ale „Cupei României" la oină. Urmărind jocurile desfășurate pe stadionul din Curtea de Argeș, am constatat că cele 4 echipe angajate în cursa pentru cucerirea trofeului au fost bine pregătite, reușind să șteargă amărăciunea produsă de absența celorlalte 3 formații (reprezentantele județelor Gorj, Mehedinți și Caraș-Severin). Luni am aflat de la F.R.O. că echipele menționate nu s-au putut prezenta din lipsă de fonduri pentru transport și cazare.

Revenind la echipele participante, trebuie să spunem din capul locului că evoluția formației Drum Nou Boureni (jud. Dolj), antrenată de Ionică Venus, a constituit pentru toată lumea o plăcută surpriză. Oiniștii din Boureni au jucat foarte bine atît la „bătaie" cît și la „prindere" și, în consecință, au terminat turneul nefinvinși. Mult schimbate în bine au apărut Pacea Titești (jud. Argeș) și Ulmetu Copăceni (jud. Vîlcea) care dovedind siguranță în pase și în tehnica bătăii mingii, au demonstrat că oina este frumoasă atunci cînd se întîlnesc echipe temeinic pregătite. Viața Nouă Olteni (județul Teleorman), cotată printre favorite, a jucat sub valoarea cu care ne obișnuise în ultimii ani.

În concluzie, cele 4 echipe au făcut — mai ales duminică cînd au asistat la jocuri mulți spectatori — o bună propagandă sportului național pentru care se fac, la ora actuală, eforturi în vederea înviorării activității competiționale și reînnodării tradiției în locurile unde acest sport a pălit. Bilanțul ar fi fost rodnic, pentru toți, dacă nu s-ar fi repetat unele greșeli cu totul condamnabile.

Iată, de altfel, cîteva opinii:

C. LUȚĂ (instructorul echipei Ulmetu Copăceni): „Am venit la Curtea de Argeș fără a emite nici un fel de pretenții la șefia clasamentului. Dar am vrut să fim arbitrați bine. Așteptările noastre nu au fost satisfăcute. Cu arbitrii care citesc, se pare, regulamentul doar înainte să plece de acasă sau cu alții ocazionali, luați de pe tușe, cum s-a procedat aici, n-o să progresăm niciodată".

A. DĂRVĂNESCU (activist la C.J.E.F.S. Vîlcea): „De ce a trebuit să fim, din nou, martorii unor manifestări dezgustătoare ca acelea în care arbitrii C. Niță și I. Duma au fost bruscați, aruncîndu-li-se de către jucătorii de la Viața Nouă Olteni, fluierul și fanionul în tribune? De ce arbitrii în cauză n-au avut curajul să-i elimine de pe teren pe cei vinovați? Poate pentru că s-au aimțit ei primii vinovați".

J. GEORGESCU (instructor la C.J.E.F.S. Argeș): „Echipa Viața Nouă Olteni a fost în mare culpă, prezentîndu-se cu două legitimații incomplete. Cu toate acestea, tov. C. Niță, reprezentantul federației, i-a aprobat participarea oficială în concurs. Pe mine m-a uimit această măsură care contravine regulamentului. Ar fi fost cazul ca echipa din Olteni, căreia i s-au asigurat transportul și cazarea cu banii forului de resort, să fie sancționată pentru cele comise?"

La cele de mai sus adăugăm faptul că arbitrii, cu excepția lui I. Duma, au condus duminică în ținută de stradă, că n-au funcționat tabelele de marcaj, iar arbitrii C. Tinca (Reghin), I. Nedelcu (Constanța) și T. Cadar (Cluj) au absentat fără să anunțe federația.

I. TRAIAN

STEAUA, DIN NOU CAMPIOANĂ DE HANDBAL A ȚĂRII

Handbaliștii de la STEAUA și-au păstrat titlul de campioni ai țării, cucerit anul trecut. De această dată, victoria finală a fost realizată la o diferență de 6 puncte față de a doua clasată (Dinamo București), ei adăugîndu-i-se succesul de prestigiu din „Cupa Campionilor Europeni", trofeu care se află azi, alături de cupa campionilor naționali, în vitrina clubului STEAUA.

Este de necontestat faptul că această formație este astăzi cea mai bună din handbalul nostru. Meritul revine în mod deosebit antrenorilor echipei: regretatul *Octavian Nițescu*, decedat cu puțin timp înainte de terminarea întrecerii, și *Olimpiu Nodea*. De asemenea, un merit revine jucătorilor pentru că au format un lot omogen, capabil să treacă peste momentele dificile ale disputei. În general, s-au remarcat portarul *Dincă*, *Oțelea*, un bun conducător de joc și căpitan de echipă, extremele *Iacob* și *Popescu*, pivoții *Marinescu* și *Cristian*, precum și cunoscutul realizator *Gh. Gruia*, care a fost secondat uneori cu brio de *Goran*.

Iată-i, în fotografia noastră, pe proaspeții campioni (în rîndul de sus, de la stînga la dreapta): Dan Alboaica, Olimpiu Savu, *antrenorul* Olimpiu Nodea, Ion Popescu, Iosif Iacob, Gheorghe Gruia. *(în rîndul de jos)* Dieter Cristian, Gheorghe Goran, Alexandru Dincă, Cornel Oțelea, Gabriel Belu, Mihai Marinescu. *În mijloc,* Rodica Nițescu, *fata fostului lor antrenor principal, pe care, într-un mișcător gest pios-cult, jucătorii au luat-o în mijlocul lor, dîndu-i un tricou și o plachetă de campioni*

Foto: AUREL NEAGU

DAN CRISTEA A CUCERIT „CUPA PRIMĂVERII" LA SCHI

A treia cursă de slalom special din cadrul „Cupei primăverii", desfășurată pe Valea Albă (Bușteni), pe o zăpadă excelentă și pe un traseu marcat cu 40 de porți, a revenit lui Dan Cristea (Clubul sportiv Sinaia), urmat de colegii săi de club Gh. Vulpe și Cornel Tăbăraș. La juniori, a cîștigat C. Văideanu (A. S. Armata Brașov). Clasîndu-se pe primul loc în toate cele trei curse, Dan Cristea a cucerit trofeul oferit de comisia de specialitate a județului Prahova.

Deoarece zăpada se menține în cantitate suficientă și în stare bună pentru practicarea schiului, în luna iunie vor fi organizate alte întreceri, atît pentru seniori, cît și pentru juniori — elevi aflați în vacanță.

Ultimele pregătiri pentru campionatele mondiale

Apropiatele campionate mondiale de popice, ce urmează să se desfășoare pe arena cu 8 piste din Linz, au ridicat participanților probleme inedite. Pe această temă am avut o scurtă convorbire cu unul din specialiștii federației noastre, antrenorul *F. Popescu*.

— *Fotocelula electrică pentru semnalizarea depășirilor, bilele și popicele din material plastic, marcajul electronic al rezultatelor și ridicarea automată a popicelor,* ne-a spus interlocutorul, *constituie tot atîtea elemente noi pentru sportivii noștri. În consecință, am alcătuit un program de antrenament cît mai apropiat de condițiile de joc din Austria.*

— Cititorii noștri ar dori să cunoască amănunte în această privință.

— *S-a lucrat mult pentru a corecta poziția de plecare a sportivilor I. Micoroiu, C. Rădulescu, Gh. Silvestru, Elena Cernat și Margareta Szemany, care depășeau scîndura de lansare. Apoi, jocul la „canale" cu bile și popice de plastic a cerut selecționabililor să imprime o ușoară înșurubare bilei, pentru a da randamentul maxim. Rezultate bune au dat, în scurt timp P. Purje, I. Micoroiu, V. Mântoiu, Elena Trandafir, Florica Neguțoiu ș.a. De asemenea, a trebuit să perfecționăm jocul la „canalele mici", pentru a se putea rezolva eventualele figuri rămase din deschidere la „izolate". În sfîrșit s-a exersat la priza bilei, întrucît cea de plastic este alunecoasă.*

— Sînt definitivate echipele care ne vor reprezenta la Linz?

— *În linii mari, da. De cîtva timp am reținut în pregătire loturi restrînse, de cîte 8 jucătoare și tot atîția jucători. Cîte 7 sportivi din fiecare lot vor face deplasarea.*

— Vă rugăm să numiți loturile, în actuala lor formă.

— *Notați: feminin: Elena Trandafir, Elena Cernat, Florica Neguțoiu, Ana Marcu, Cornelia Moldoveanu, Tinca Balaban, Margareta Szemany, Crista Szocs; masculin — P. Purje, C. Vînătoru, I. Micoroiu, C. Rădulescu, V. Mântoiu, A. Șucatu, Gh. Silvestru, I. Tismănaru. Credem că am făcut cea mai bună alegere.*

Cunoscînd valoarea popicarilor menționați, mulți fiind autorii celor 3 titluri supreme cucerite la ultima ediție a „mondialelor", avem toate motivele să credem că vor apăra prestigiul de care se bucură țara noastră în arena internațională.

Interviu realizat de
Tr. IOANIȚESCU

Vlaicu, așa cum l-am cunoscut

(Urmare din pag. 1)

și am participat la acest miting, în care se prezenta „minunea secolului": OMUL ZBURĂTOR. Mitingul acela i-a făcut pe mulți să se lege prin jurămînt că vor deveni aviatori, dar puțini au fost cei care au putut să-și vadă visul cu ochii. Printre ei m-am numărat, mai apoi, și eu. La puțină vreme după mitingul de la Băneasa, ziarele anunțau că un inginer transilvănean prezentase guvernului de atunci o mașină de zburat, invenție proprie. Era AUREL VLAICU. Așa am auzit de el.

— Și cînd l-ați văzut?

— A trecut iarna 1909-1910. Aurel Vlaicu își construise aparatul la Arsenalul armatei fiind subvenționat de stat. Mașina lui era cu totul originală și uimea prin ingeniozitatea ei. Era pe la sfîrșitul lui mai. Făceam instrucție pe Cotroceni, acolo unde era hangarul balonului captiv al armatei și aparatul lui Vlaicu. Atunci l-am văzut pe Aurel. Scotea aeroplanul din hangar și îl ducea pe cîmp. Se așeza în carlingă, pornea motorul și alerga cu aeroplanul în lung și-n lat. Nu zbura încă. Îl priveam pe tînărul care nu vorbea cu nimeni, cobora din aparat, se așeza jos, se scula frămîntîndu-se și iar pornea mașina. După cum ne-a spus mai tîrziu, au fost cele mai grele clipe din viața lui. Nu știa să zboare, nu știa dacă aeroplanul se va desprinde de pămînt, apoi dacă va asculta de comenzi; nu cunoștea legile pilotajului — și nu avea de unde să le învețe. Dar a luat marea hotărîre: **a acceptat orice eventualitate, chiar și sacrificiul.** Și, la 17 IUNIE 1910 A ZBURAT. Acest zbor a confirmat mașina, pe pilot, pe inventator, pe constructor. Iată marele merit al genialului Vlaicu.

În septembrie, l-am văzut pe Vlaicu zburînd de la Slatina la Piatra Olt, la manevrele militare, îndeplinind o misiune. Vlaicu venise aici din proprie inițiativă. Era prima manifestare practică a avionului, la noi.

— Știm că în aprilie 1911 v-ați înscris și dv. la școala de aviație de la Chitila, prima din țară, și că în iulie ați obținut brevetul nr. 2 al primei serii de aviatori români.

— ...Compusă din șase persoane. Primul brevet îl luase **Ștefan Protopopescu** — bunul meu prieten. Între timp, Vlaicu zburase la 17 octombrie 1910 — un an după Blériot — la hipodrom, obținînd un succes mai mare decît acesta, apoi zburase de la Cotroceni la Chitila și de la Chitila la Cotroceni, unde într-un miting ad-hoc îl învinsese în zbor pe celebrul pilot francez Molla.

— Școala militară de la Chitila s-a mutat la Cotroceni în vara lui 1911?

— Da! Am plecat cu aparatele în zbor. La aterizare ne-a primit Vlaicu, zburător încercat de acum, și între noi s-a legat îndată o mare prietenie. Zi de zi escaladam și noi, și el, noi trepte în cucerirea văzduhului, Vlaicu dovedea un mare talent, o mare putere de pătrundere în tainele pilotajului.

Despre zborurile lui Vlaicu s-a scris mult, dar cel care a surprins cel mai bine calitățile lui Vlaicu este **Victor Ion Popa** în cartea „MAISTORAȘUL AUREL, UCENICUL LUI DUMNEZEU". Căci Vlaicu era cu adevărat un rege al aerului. După concursul internațional de la Aspern, din 1912, cotidianul vienez „NEUE FREIE PRESSE" scria: „Minunate, curajoase zboruri a făcut românul Aurel Vlaicu, pe un aeroplan original, construit chiar de zburător, cu două elici, între care șade pilotul. De cîte ori se răsucea în loc mașina aceasta — de parcă venea peste cap — lumea îl răsplătea pe român cu ovații furtunoase, aclamîndu-l cu un entuziasm neînchipuit".

Primul aeroplan construit în țara noastră. În medalion, Aurel Vlaicu — inventatorul, constructorul și pilotul lui

Eu, ca zburător, îl apreciez ca un precursor al acrobației aeriere. Aspernul constituie punctul culminant din cariera lui Vlaicu, pentru că aici el a învins pe mulți ași ai zborului, printre care chiar pe celebrul Roland Garros.

— După cum se menționează în istoria aviației noastre, singurul om cu care a zburat Aurel Vlaicu a fost Gheorghe Negrescu.

— Am avut această fericire. Mă gîndesc cu emoție la ziua aceea. Venise din turneul de mitinguri organizate în Transilvania, ne demonstrase pe Cotroceni toată arta ce și-o însușise cît vreme n-a fost cu noi. Într-o zi s-a apropiat de mine: „FRATE NEGRESCULE, NU VREI SĂ MĂ ZBORI ȘI PE MINE CU „FARMANUL" TĂU? VREAU SĂ VĂD CUM SE COMPORTĂ ȘI ALTE APARATE". Firește că am acceptat bucuros. Cine dintre noi ar fi refuzat o asemenea rugăminte? A ocupat locul pasagerului și am decolat. Și vreme de o jumătate de oră m-am rotit deasupra Bucureștiului, avînd ca pasager pe marele Vlaicu. La aterizare m-a bătut pe umăr: „MULȚAM FAIN. DA, PARCĂ TOT AL MEU MERGE MAI BINE". Exact după un an, acest fin cunoscător al zborului și bun sportiv s-a prăbușit la Bănești.

— Îi spuneți și bun sportiv?

— Cum s-ar putea numi zborurile lui dacă nu și o „MARE MAIESTRIE SPORTIVĂ". De altfel, el practica și alte sporturi: **ciclismul, motociclismul și automobilismul.** Un amănunt: EL A PARCURS DISTANȚA MUNCHEN — BINȚINȚ PE BICICLETĂ. Apoi, numai după o oră de școală A PARCURS DISTANȚA VIENA — SIBIU CU AUTOMOBILUL.

— Tragicul accident de la Bănești a fost o grea pierdere pentru aviația românească.

— Neînchipuit de grea. Poporul l-a condus cu durere pe ultimul drum. Iar eu și Protopopescu l-am salutat, atunci, din aer prin zboruri deasupra cortegiului. Doar noi am văzut cîtă lume îl conducea spre Belu. Sicriul era la cimitir, iar sfîrșitul cortegiului la podul Șerban Vodă.

Activitatea lui Vlaicu a fost, este și va rămîne o pildă pentru toate generațiile de aviatori români.

MOTOCROSIȘTI DE VALOARE EUROPEANĂ LA TG. JIU

Duminică dimineața, la Tg. Jiu, se va reedita întrecerea internațională de motocros care a avut loc la Brașov. De la startul probei de 500 cmc va lipsi vest-germanul Anton Kleele (angajat în alt concurs) dar în schimb vor fi prezenți, alături de cei care au concurat la Brașov, sportivii elvețieni **Albert Courajod** și **André Stouder.** Aceștia, împreună cu **Pavel Hora** (R.S.C.) vor primi o replică viguroasă din partea alergătorilor noștri **O. Puiu, O. Stephani, Gh. Ion, E. Seiler** și **P. Paxino.** La 250 cmc protagonistul **J. Churovy** (R.S.C.) va încerca să-și reediteze victoria de la Brașov, dar un cuvînt greu vor avea **Cr. Dovids** și **Șt. Chițu,** care doresc să se revanșeze după insuccesul de duminica trecută.

Concurs de viteză la Cîmpulung Muscel

În cadrul pregătirilor pentru campionatul național de viteză pe circuit, motocicliștii de la asociațiile sportive **Muscelul U.M.M., Rapid Pitești, Locomotiva Ploiești, Energia Cîmpina** și **Energia Tr. Severin** s-au întrecut la Cîmpulung Muscel, pe un traseu de 3 000 m, în fața a peste 7 000 de spectatori.

Iată cîștigătorii: **V. Rusnac** (Muscelul) la 125 cmc, **N. Ciolpan** (Pitești) la 175 cmc, **I. Telegescu** (Cîmpina) la 250 cmc, **M. Ciufu** (Tr. Severin) la 350 cmc, **N. Zănescu + N. Sandu** (Pitești) la ataș.

ȘT. GANEA
corespondent

Aspect din timpul alergării motocicletelor de 500 cmc, la Brașov. În prim plan Pavel Hora (18), Gheorghe Ion (7), Ovidiu Puiu (2) și Ervin Seiler (1)

Foto: ȘT. CIOTLOȘ

MAGAZINUL O.C.L. TEHNOMETAL nr. 56 din București str. Brezoianu nr. 13 anunță clientela sa că lichidează stocurile la următoarele dimensiuni de anvelope și camere pentru biciclete:

	Preț vechi	Preț nou
— Anvelope 26×2×1¾	54	25
— Anvelope 26×2 (pe talon cauciuc)	54	25
— Anvelope 24×1¾	50	25
— Anvelope 24×1	50	25
— Anvelope 22×1¾	50	25
— Camere 24×1¾	24	10
— Camere 24×1	24	10

Posesorii de biciclete cu geantă de dimensiunile menționate sînt rugați să se aprovizioneze din timp, magazinul livrînd prin ramburs poștal întregul sortiment de anvelope și camere din import pentru biciclete.

Șerban Doboși — din nou — cel mai bun junior din țară

Zilele trecute a avut loc în Capitală cel de al doilea concurs de verificare în vederea „Criteriului european de juniori la tenis de masă", programat pentru 8—11 august, la Leningrad. În urma meciurilor disputate, **clasamentul este următorul: 1. Doboși** 7 victorii, 2. Nicolae Stelian 7 v, 3. Gheorghe Teodor 7 v, 4. Preda 6 v, 5. Apostu 5 v, 6. Macovei 5 v, 7. Gavriș 3 v, 8. Singeorgean 3 v, 9. Drăgănuș 0 v. Primii trei juniori, împreună cu Carmen Crișan și Maria Corodi, vor concura în zilele de 21—23 iunie la o competiție internațională care se va desfășura la Bad Blankenburg (R. D. Germană).

Margareta Szemany, jucătoare de bază a echipei naționale, surprinsă la antrenamentul de ieri

Foto: V. BAGEAC

DULCEA INDIGNARE

Nu cred în eficiența palmelor și injuraturilor educative aplicate sistematic de către educatorii cu temperamente de vikingi.

E adevărat că o dată — O DATĂ — Makarenko l-a pălmuit pe unul din adolescenții vagabonzi pe care trebuia să-i reeduce — pe Zadorov. Dar l-a lovit într-un moment de furie oarbă, cînd celălalt îl jignise. Pe pagini întregi, apoi, Makarenko și-a justificat gestul, atît de explicabil în acel moment, încît însuși Zadorov l-a acceptat și și-a cerut scuze.

Poate însă că dacă l-ar fi lovit și în ziua următoare, și în a treia zi, Zadorov n-ar fi devenit un om pașnic, ci un bandit. Sînt convins că în copilăria lor Terente și Al. Capone au înghițit multe după ceafă.

De aceea, păstrînd proporțiile ni se pare vetustă imaginea meșterului croindu-și ucenicul cu bățul.

De aceea ni se pare intolerabilă imaginea profesorului de sport care-și injură și-și pălmuiește elevii pe teren și în public.

Nu încercăm să demonstrăm sau să stabilim aici legi pedagogice. Nu încercăm nici să dăm lecții de bun simț. Bunul simț se deprinde în primii șapte ani ai existenței, acasă, apoi la școală și după aceea în viața de toate zilele.

De aceea în aceste rînduri ne referim doar în subsidiar la pălmuirea și injurarea elevilor Ghiță, Fedeleș, Cristescu — din echipa de handbal a Școlii sportive din Ploiești — de către propriul lor profesor N. Danieleanu — cu ocazia campionatului republican de handbal masculin juniori desfășurat în zilele de 2—4 mai la Oradea. Nu ne referim decît în subsidiar la ploaia de „neghiob", „dobitoc", „idiot" cu care profesorul Danieleanu își înviora echipa obosită.

— Dar, de fapt —

În aceste rînduri ne referim, mai ales, la **cadrele oficiale și didactice care asistau la meci.** Ne referim la toți antrenorii și profesorii prezenți, care cunoșteau tot atît de bine ca și noi legile pedagogiei și ale bunului simț. Ne referim, deci, la toți spectatorii care urmăreau cu entuziasmul datorat microbului sportiv și cu nostalgia adolescenței de curînd apusă — meciurile. Și care sufereau pentru fiecare minge ratată, care lăcrimau de bucurie privind tabela de marcaj.

Dar care n-au scos o vorbă cînd elevii au fost injurați. Care n-au schițat un gest în vreme ce elevii erau bătuți.

Și care, totodată — după cum confirmă cei prezenți, adică ei înșiși — tremurau de indignare.

Închinăm, deci, aceste rînduri sfintei indignări care fremăta în inimile oficialilor și ale publicului în momentul jignirii și loviri elevilor mai sus pomeniți.

Stimați elevi Ghiță, Fedeleș, Cristescu, spălați-vă obrajii pălmuiți. Uitați jignirile primite în public. Continuați să vă respectați profesorul de sport și să învățați handbalul cu abnegație.

Asistența, ploasă, a fost de partea voastră, zbuciumîndu-se fără încetare în chinurile unei dulci indignări. Cu atît mai dulce cu cît era mai tăcută.

Camil BACIU
(după o corespondență de **Ilie Ghișa**)